

ПРОБЛЕМИ ТЕРМІНОЛОГІЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВОЇ БОРОТБИ ЗІ ЗЛОЧИНАМИ ПРОТИ ГРОМАДСЬКОГО ПОРЯДКУ ЯК ЗАКОНОДАВЧОЇ СКЛАДОВОЇ ЗАХИСТУ ГРОМАДСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА

Шайкова М.А., студент ННПП НАВС

Науковий керівник: к.ю.н., доцент кафедри кримінально -правових дисциплін ННПП НАВС **Киренко С.Г.**

Один із основних принципів кримінального права — принцип законності — який вимагає, зокрема, щоб чіткість і ясність усіх термінів і термінологічних конструкцій, що містяться у Кримінальному кодексі України, виключала його неоднозначне розуміння і застосування. Адже у КК України, відповідно до його завдань, які можна коротко визначити як охорона правопорядку і запобігання злочинам, мають бути визначені максимально чіткі межі злочинної поведінки. А це неможливо без уніфікованого розміщення легальних дефініцій кримінально -правових понять в КК України. Оскільки на даний час диспозиція статей мають поняття які не роз'яснюються законодавством. Для прикладу візьмемо статтю 294 «Масові заворушення», де не роз'яснено, і не існує легального визначення, що є «погроми». За визначенням Навроцького В. О., доктора юридичних наук: «погроми - це виступи проти якоїсь групи населення, які супроводжуються руйнуванням і пограбуванням майна, насильницьким вигнанням людей, масовими вбивствами». А професор Ломако В. А. зазначає, що: «погроми — це активні дії, поєднані зі знищенням, пошкодженням, руйнуванням громадських споруд, житлових та інших будинків, транспортних засобів, іншого майна». Дані визначення досить відрізняються один від одного, і яке з них ми повинні використовувати на практиці? Цього не визначено, як і багатьох інших термінів, які роз'яснені тільки в посібниках, підручниках, коментарях, але не в Законі Кримінального права. Також за чинним КК України існує стаття 161 «Порушення рівноправності громадян залежно від їх расової, національної належності або релігійних переконань», і дії які вказуються в її диспозиції, можна прирівняти до погромів. Адже якщо звернутися до історії, дії які вчинялися під час єврейських погромів в період Української революції (1917-1921р.р.) цілком характеризують статтю 161, а саме - руйнівна масова насильницька акція, чинена однією частиною суспільства стосовно іншої, як правило, стосовно національної, соціальної або релігійної меншостей, що супроводжується вбивствами та грабежами, викликана релігійною або національною нетерпимістю. Тому, було б доцільніше виключити поняття «погрому» зі ст. 294 «Масові заворушення», або щоб законодавство дало нам визначення, як воно трактує дане визначення.

Причиною всього вище сказаного за, думкою Андрушка П. П. є те, що: «остаточний варіант тексту проекту КК України не пройшов ні термінологічної (філологічної), ні правової експертизи, які він об'єктивно ні не міг пройти, оскільки був остаточно схвалений профільними комітетами

Верховної Ради України 3 квітня 2001 р., а вже 5 квітня був прийнятий Верховною Радою України як закон».

Отже, найефективнішим та правомірним виходом з ситуацією, що склалося, на мою думку, є виокремлення визначень кримінально -правових понять у самостійний розділ КК України. Така структурна частина властива окремим кримінальним законам зарубіжних країн, зокрема, кодексам ФРН, Австрії, Республіки Аргентина, Республіки Польща, Республіки Болгарія. Тому розташування правових дефініцій на початку або на останніх сторінках Кримінального кодексу України були досить доцільними, а також покращили б роботу правоохоронців.